

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa K. E.

przeciwko P.

Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 1 sierpnia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4050
(cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany P. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 sierpnia 2018 r. oddalającego apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji. We wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania pozwany wskazał przyczyny objęte art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z koniecznością udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego, świadomie pozbawiona przez niego cech operatu szacunkowego może stanowić dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego.

Na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wskazuje, w ocenie skarżącego naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 278 § 1 k.p.c. przez oparcie się w całości na opinii biegłego, która wiąże spadek wartości nieruchomości położonej w obszarze ograniczonego użytkowania z emisją ponadnormatywnego hałasu, co oznacza, że Sąd przerzucił na biegłego obowiązek ustalenia faktów w postaci przyczyn spadku wartości oraz oceny prawnej w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego za powstałą szkodę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawienie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłanki występowania istotnego zagadnienia prawnego nakłada na skarżącego

obowiązek sformułowania tego zagadnienia oraz przedstawienia odrębnej, pogłębionej analizy prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2002 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.). Wymaganie to dotyczy przytoczenia argumentów wskazujących na rozbieżne oceny prawne lub możliwość takich ocen w kontekście przepisów, w związku z którymi zagadnienie zostało sformułowane. Powinno ono odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści tego przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, ale nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego orzeczenia. Jednocześnie rzeczą skarżącego jest wykazanie, że rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego jest konieczne do rozpoznawania tej sprawy oraz innych podobnych spraw. sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi to być zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze.

Sformułowane przez skarżącą zagadnienia nie spełniają tych wymagań, ponieważ poruszona w nich problematyka nie wypełnia przesłanek nowości i istotności. Podniesione przez skarżącego wątpliwości były przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, które doprowadziły do wyjaśnienia relacji pomiędzy art. 278 k.p.c. i art. 156 i 157 u.g.n. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2012 r., III CSK 127/11, z dnia 7 lipca 2016 r., III CSK 317/15, z dnia 24 listopada 2016 r., II CSK 100/16, z dnia 21 marca 2019 r., II CSK 54/18, z dnia 24 czerwca 2019 r., II CSK 788/18 - nie publikowane).

Dla wykazania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymagane jest wykazanie przez skarżącego, drogą odrębnego wyводу, że bez wątpliwości doszło do uchybień i naruszeń przepisów prawa materialnego lub procesowego, które miały wpływ na treść orzeczenia albo jeśli podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają skargę. Spełniające te wymagania naruszenie przepisów prawa powinno mieć postać kwalifikowaną, dostrzegalną bez potrzeby wnikliwej analizy prawnej i zagłębiania się w szczegóły sprawy. Nie chodzi zatem o takie naruszenie

prawa, które może stanowić podstawę skargi w rozumieniu art. 398⁴ k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC z 2004 r., nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP z 2004 r. nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, nie publ.; 22 marca 2012 r., I PK 196/11 nie publ.; z dnia 7 września 2012 r., V CSK 529/11, nie publ.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej oparte przede wszystkim na wybranych orzeczeniach sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, bez oparcia w konkretnych okolicznościach przedmiotowej sprawy nie spełnia tych wymagań zwłaszcza, iż Sąd Apelacyjny w pisemnych motywach wskazał dlaczego oparł się na opinii sporządzonej przez biegłego K. R.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której podstawy Sąd najwyższy bierze pod rozagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98, 99 w związku z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.